

at de rige kommuner ikke vil „sælge deres privilegier“. Et mindste krav til en hovedstadsordning måtte være en fuldstændig økonomisk udligning inden for området. *Hans Hækkerup* (S) tilsluttede sig den kritik, Krog Hansen havde fremført mod sammensætningen af det af regeringen nedsatte udvalg. Udvalget ville desuden efter hans opfattelse få en betydelig politisk slagside.

Efter at *indenrigsministeren* havde imødegået de af oppositionen fremførte indvendinger imod regeringens initiativ, henvistes forslaget til behandling i et udvalg, som ikke nåede at afslutte sit arbejde inden folketingssamlingens udløb.

28. Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbud mod registrering af politisk tilhørsforhold i efterretningsøjemed). (*Kjær Rasmussen og Sigsgaard*). [A. sp. 657].

Skriftlig fremsættelse ¹⁴/₁₀ (F. sp. 376). 1. beh. ²²/₁₀ (F. sp. 581). Partiernes ordførere: Kjær Rasmussen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Simonsen, Langkilde [formand], Henry Møller, Knud Østergaard, Niels Jørgen Nielsen [næstformand], Søren Jensen, Kofoed, Svend Haugaard, Stinus, Skovmand, K. Axel Nielsen, Bodil Koch, Otto Mørch, Knud Nielsen, Karl Max Rasmussen, Holm Tved, Poul Dam).

Forslaget går ud på at indsætte en bestemmelse i straffeloven, hvorefter det bliver strafbart at indsamle, opbevare eller videregive fortegnelser over personer tilhørende lovlige politiske sammenslutninger med henblik på at benytte fortegnelsens oplysninger i efterretningsøjemed. Forslaget var en genfremsættelse fra den forrige folketingssamling. Forslaget er gengivet i Folketingsårbogen 1968-69, s. 611-12.

Ved 1. behandlingen året før havde justitsministeren sagt, at lovforslaget byggede på en misforståelse, idet regeringens beslutning af 30. september 1968 om, at efterretningstjenestens registrering ikke måtte finde sted alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed, havde fundet udtryk i en instruks fra ministeren til chefen for efterretningstjenesten, og chefen havde meddelt dette videre til alle underordnede. Forholdet ville herefter ligge ganske klart. En overtrædelse som den, forslagsstillerne forestillede sig, ville foruden gennemfølgning efter reglerne i tjenestemandsløven kunne rammes efter reglerne i straffelovens § 156.

I bemærkningerne til det fremsatte lovforslag siges det hertil, at